

Hof van beroep Antwerpen
Arrest, 27 november 2020
kamer C6 correctionele zaken

Arrestnummer

C/1407/2020

Repertoriumnummer

2020/4264

Datum van uitspraak

27 november 2020

Rolnummer

2020/CO/412

I. Se.

Notitienummer parket-generaal

2019/PGA/3580

2020/VJ11/4 34

Het **OPENBAAR MINISTERIE**
en de **BURGERLIJKE PARTIJEN**:

V. F.,
RRN (...)
Geboren te Genk op (...)
Woonstkeuze doende op het adres van P. VZW te (...)

Aanwezig en bijgestaan door mr. V. B. E., advocaat bij de balie te (...)

2. P. VZW,
ON (...)
met maatschappelijke zetel te (...)

vertegenwoordigd door mr. V. B. E., advocaat bij de balie te (...)

tegen:

1. I. Se.,
RRN (...)
Werkzaam in de haven
geboren te (...) (Fed. Rep. Joegoslavië) op (...)
voorheen wonende te (...), (...)
volgens verklaring thans wonende te (...)
van Macedonische nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. T. E., advocaat bij de balie provincie (...)

2. I. Si.,
RRN (...)
werkzoekend
geboren te (...) (Fed. Rep. Joegoslavië) op (...)
voorheen wonende te (...),
volgens verklaring thans wonende te (...), Dr. V. D. P. (...)
van Macedonische nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. V. O. en door mr. D. W., beiden advocaat bij de balie provincie (...)

3. I. Su.,
RRN (...)
werkzoekend
geboren te (...) op (...)
voorheen wonende te (...),
volgens verklaring thans wonende te (...), Dr. V. D. P. (...)
van Macedonische nationaliteit

Beklaagde, vertegenwoordigd bij aanvang van de zitting en aanwezig en bijgestaan bij het

verhoor door mr. V. O. en door mr. D. W., beiden advocaat bij de balie provincie (...)

4. I. Mu.,
RRN (...)
Interim als schoonmaker
geboren te (...) op (...)
voorheen wonende te (...), volgens verklaring thans wonende te (...), Dr. V. D. P. (...)
van Macedonische nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. V. O. en door mr. D. W., beiden advocaat bij de balie provincie (...)

5. I. Ma.,
RRN (...)
Interim als schoonmaker
geboren te (...) op (...)
Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. V. O. en door mr. D. W., beiden advocaat bij de balie provincie (...)
van Macedonische nationaliteit

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door mr. V. O. en door mr. D. W., beiden advocaat bij de balie provincie Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A mensenhandel met als doel het doen plegen van misdaden of wanbedrijven met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel deze persoon, met name hierna vermeld persoon tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 5°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

Te Antwerpen in de periode van 16 december 2018 tot en met 17 augustus 2019

door I. Se., I. Si., I. Su.,

ten nadele van V. F., geboren te (...) op (...),

B misbruik van de zwakke toestand van kwetsbare personen om handelingen te verrichten met verzwarende omstandigheden

terwijl hij kennis had van de fysieke of psychische zwakheid van hierna vermeld persoon, die het oordeelsvermogen van de betrokkene ernstig verstoort, bedrieglijk misbruik te hebben gemaakt van die zwakheid teneinde hem ertoe te brengen een handeling te verrichten waarbij zulks diens fysieke of geestelijke integriteit dan wel diens vermogen aantastte, te weten

(art. 442 quater § 1 Sw)

met de omstandigheid dat de handeling voortvloeide uit een toestand van fysieke of psychische onderwerping door aanwending van zware of herhaalde druk of van specifieke technieken om het oordeelsvermogen te verstoren.

(art. 442 quater § 2. 1° Sw)

ervoor te zorgen dat V. F. zijn bankkaarten en visakaart ter beschikking stelde dan wel geld aan hen overmaakte waardoor zij zichzelf geld en goederen konden verschaffen, hij facturen betaalde en een voertuig op zijn naam inschreef en een autoverzekering aanging

ten nadele van V. F., geboren te (...) op (...),

1 Te Antwerpen tussen 1 december 2012 en 18 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door I. Se., I. Si.,

2 Te Antwerpen tussen 4 april 2014 en 18 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door I. Mu.,

3 Te Antwerpen tussen 11 november 2017 en 18 augustus 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data

door I. Su.,

C onterende behandeling – feiten vanaf 02 februari 2012 met verzwarende omstandigheden

een persoon aan een onterende behandeling, zijnde elke behandeling die in de ogen van het slachtoffer of van derden een ernstige krenking of aantasting van de menselijke waardigheid uitmaakt, te hebben onderworpen, met name hierna vermelde persoon

(art. 417 bis 3°, en 417 quinquies lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat de onterende behandeling werd gepleegd ten aanzien van een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een

ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of hem bekend was.

(art. 417 quinquies lid 2 Sw)

Te Antwerpen tussen 31 december 2017 en 18 augustus 2019. meermaals. op niet nader bepaalde data

door I. Se., I. Si.,

ten nadele van V. F., geboren te (...) op (...),

D bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld

door gebaren of zinnebeelden hierna vermelde persoon te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.

(art. 329 Sw)

Te Antwerpen op 4 oktober 2019

door I. Mu., I. Ma.,

ten nadele van M. J., geboren te (...) op (...),

Wat betreft I. Mu.

Herhaling wanbedrijf op wanbedrijf

met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen, uitgesproken op 21/03/2016, tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, uitgezonderd de voorlopige hechtenis, wegens mensenhandel, vonnis of arrest in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

(art. 56 lid 1 en 2 Sw)

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 8 april 2020 door beklaagden I. Si. en I. Mu. tegen alle beschikkingen,
- 10 april 2020 door het openbaar ministerie ta.v. beklaagden I. Si. en I. Mu. tegen alle beschikkingen,
- 16 april 2020 door beklaagden I. Su. en I. Ma. tegen alle beschikkingen,
- 21 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagden I. Su. en I. Ma. tegen alle beschikkingen,
- 24 april 2020 door beklaagde I. Se. tegen alle beschikkingen,
- 28 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde I. Se. tegen alle beschikkingen,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 van het Wetboek van Strafvordering

ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling op:

- 8 april 2020 door beklaagde I. Si.,
- 8 april 2020 door beklaagde I. Mu.,
- 10 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde I. Si.,
- 10 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde I. Mu.,
- 16 april 2020 door beklaagde I. Su.,
- 16 april 2020 door beklaagde I. Ma.,
- 21 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde I. Su.,
- 21 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde I. Ma.,
- 24 april 2020 door beklaagde I. Se.,
- 28 april 2020 door het openbaar ministerie t.a.v. beklaagde I. Se.,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op **30 maart 2020** door de rechtbank van eerste aanleg **Antwerpen, afdeling Antwerpen**, AC10 kamer (3 rechters), waarbij beslist werd als volgt:

Op strafgebied

Ten aanzien van I. Se., eerste beklaagde

Veroordeelt I. Se. voor de tenlasteleggingen A, B1 en C vermengd:

tot een **gevangenisstraf van 5 jaar**

en tot een geldboete van **20.000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Veroordeelt I. Se. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van I. Si.. tweede beklaagde

Veroordeelt I. Si. voor de tenlasteleggingen A, B1 en C vermengd:

tot een **gevangenisstraf van 5 jaar**

en tot een **geldboete** van **20.000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Veroordeelt I. Si. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van I. Su., derde beklaagde

Veroordeelt I. Su. voor de tenlasteleggingen A en B3 vermengd:

tot een **gevangenisstraf** van **18 maanden**

en tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **5 jaren** wat betreft deze gevangenisstraf.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **3 jaren** wat betreft deze **geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 4000,00 EUR**, zijnde 500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het

met uitstel uitgesproken gedeelte op 45 dagen.

Ontzet beklaagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt I. Su. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische

tweedelijnsbijstand

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van I. Mu., vierde beklaagde

Stelt vast dat I. Mu. zich bevindt in staat van wettelijke herhaling.

Veroordeelt I. Mu. voor de tenlasteleggingen B2 en D vermengd:

tot een **gevangenisstraf van 30 maanden**

en tot een **geldboete van 20.000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde, cfr. art 433 novies §1 van het Strafwetboek uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt I. Mu. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

Ten aanzien van I. Ma., vijfde beklaagde

Veroordeelt I. Ma. voor de tenlastelegging D

tot een **gevangenisstraf van 10 maanden**

en tot een geldboete van 800,00 EUR, zijnde 100,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van 5 jaren wat betreft deze gevangenisstraf.

Veroordeelt I. Ma. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voorjuridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 535,38 = 107,08$ EUR

oOOo

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43 Sw., eigendom van beklagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- OS (...) (post 2) : gsm-toestel iPhone met toewijzing aan de burgerlijke partij V. F.

oOOo

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij V. F. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt I. Se. en I. Si. solidair om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij V. F. de som van **honderdduizend euro (100.000,00 EUR) definitief, (materieel) tweeduizend vijfhonderd euro (2500,00 EUR) definitief**, (moreel) te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke interestvoet vanaf 11 november 2017 en met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Veroordeelt I. Se. en I. Si. solidair om als rechtsplegingsvergoeding aan V. F. te betalen de som van 6000,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis van de burgerlijke partij vzw P. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt I. Se., I. Si. en I. Su. solidair om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij vzw P. de som van **tweeduizend vijfhonderd euro (2500,00 EUR) definitief**, (materieel en moreel vermengd) te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke interestvoet vanaf 19 augustus 2019 en met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Veroordeelt I. Se., I. Si. en I. Su. solidair om als rechtsplegingsvergoeding aan P. vzw te betalen de som van 780,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

3. Rechtspleging voor het hof

a) De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 16 oktober 2020.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het openbaar ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering.
- de burgerlijke partij V. F. in zijn middelen ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat.

- de burgerlijke partij P. VZW in haar middelen ontwikkeld door haar voormelde advocaat.
 - de beklaagde I. Se. in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat.
 - de beklaagde I. Si. in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haarzelf en haar voormelde advocaat.
 - de beklaagde I. Su. in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haarzelf en haar voormelde advocaat.
 - de beklaagde I. Mu. in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat.
 - de beklaagde I. Ma. in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en zijn voormelde advocaat.
- b) De in de processtukken aanwezige nota, conclusies en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen - grieven

- a) Het hoger beroep van beklaagden I. Si. en I. Mu. tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 8 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde I. Si. gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan, namelijk met betrekking tot:

- de schuldigverklaring aan de tenlasteleggingen A, B1 en C: de constitutieve elementen zijn niet voldaan,
- de opgelegde bestraffing: geen straf gelet op de betwisting van de schuld, ondergeschikt is de straf te hoog en werd er geen uitstel verleend en geen rekening gehouden met verzachtende omstandigheden,

- de burgerlijke rechtsvordering: deze vordering is ongegrond gelet op de betwisting van de schuld en ondergeschikt zijn de toegekende vergoedingen te hoog. Bij regelmatig verzoekschrift van 8 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde I. Mu. gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan, namelijk met betrekking tot:

- de schuldigverklaring aan de tenlasteleggingen B2 en D: de constitutieve elementen zijn niet voldaan,

- de opgelegde bestraffing: geen straf gelet op de betwisting van de schuld, ondergeschikt is de straf te hoog en werd er geen uitstel verleend en geen rekening gehouden met verzachtende omstandigheden,

- b) Het hoger beroep van het openbaar ministerie ingesteld tegen het bestreden vonnis inzake I. Si. en I. Mu. is ontvankelijk enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Bij regelmatig verzoekschriften van 10 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan inzake beklaagden I. Si. en I. Mu. namelijk dat de aan beklaagden opgelegde bestraffing niet passend wordt geacht.

- c) Het hoger beroep van beklaagden I. Su. en I. Ma. tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 16 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde I. Su. gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievens aan, namelijk met betrekking tot:

- de schuldigverklaring aan de tenlasteleggingen A en B3: de constitutieve elementen zijn niet voldaan,
- de opgelegde bestraffing: geen straf gelet op de betwisting van de schuld,
- de burgerlijke rechtsvordering: deze vordering is ongegrond gelet op de betwisting van de schuld.

Bij regelmatig verzoekschrift van 16 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde I. Ma. gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievens aan, namelijk met betrekking tot:

- de schuldigverklaring aan de tenlastelegging D: de constitutieve elementen zijn niet voldaan,
- de opgelegde bestraffing: geen straf gelet op de betwisting van de schuld,

- d) Het hoger beroep van het openbaar ministerie ingesteld tegen het bestreden vonnis inzake I. Su. en I. Ma. is ontvankelijk enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Bij regelmatig verzoekschriften van 21 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan inzake beklaagden I. Su. en I. Ma. namelijk dat de aan beklaagden opgelegde bestraffing niet passend wordt geacht.

- e) Het hoger beroep van beklaagde I. Se. tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 24 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert beklaagde I. Se. gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan, namelijk met betrekking tot:

- de schuldigverklaring aan de tenlasteleggingen A, 81 en C: de constitutieve elementen zijn niet voldaan. Heel de situatie is gebaseerd op vrijwilligheid. Nooit is er enige vorm van geweld gebruikt. Bovendien is het vermeend slachtoffer iemand die correct functioneert in de maatschappij wat o.a. ook blijkt uit zijn tewerkstellingen bij De Post en de VTM. Hierom werd zelfs geen psychiater aangesteld om dhr. V. F. te onderzoeken. Van misbruik van zijn kwetsbare situatie kan dan ook geen sprake zijn.
- de opgelegde bestraffing: geen straf gelet op de betwisting van de schuld, ondergeschikt is de straf te hoog en wenst verzoeker een mildere straf te bekomen,
- de burgerlijke rechtsvordering: deze vordering is ongegrond gelet op de betwisting van de schuld.

- f) Het hoger beroep van het openbaar ministerie ingesteld tegen het bestreden vonnis inzake I. Se. is ontvankelijk enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Het is, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Bij regelmatig verzoekschrift van 28 april 2020, tijdig ingediend op de griffie van de rechtbank die het beroepen vonnis heeft gewezen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan inzake beklaagde I. Se. namelijk dat de aan beklaagde opgelegde bestraffing niet passend wordt geacht.

4.2. Beoordeling ten gronde

4.2.1 Omvang van de beoordeling ten gronde

- a) Het beoordelen van de schuld van de aan beklaagden respectievelijk ten laste gelegde feiten, desgevallend het bepalen van de straf en het beoordelen van de burgerlijke vorderingen, beroepsgrievan van beklaagden en van het openbaar ministerie, ligt aan de beoordeling van het hof voor.
- b) Het hof heeft ambtshalve geen grievan van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.2.2. Beoordeling ten gronde op strafrechtelijk gebied

4.2.2.1 1 Feitenrelaas

Het hof verwijst terzake naar het uitgebreide feitenrelaas van de eerste rechter op folio nr.6 tot en met 9 en herneemt dit integraal.

4.2.2.2 Beoordeling van de schuld

Met betrekking tot de kwetsbare toestand van het slachtoffer

Beklaagden betwisten het feit dat V. F. in een kwetsbare toestand verkeerde en stellen dat er terzake geen enkel bewijs voorligt temeer daar er geen deskundige werd aangesteld om de man te onderzoeken.

Het staat vast dat V. F. bij de Post aan het loket werkte en op die manier in contact kwam met I. Se. en I. Si.. Dit koppel haalde steeds alle gelden die ze ontvingen volledig af van hun rekening bij de bank en betaalden alle rekeningen via het loket van de post omdat ze niet overweg konden met de computer en het systeem van betaling via domiciliëring niet kenden. V. F. verklaarde ter zitting dat er destijds wel de mogelijkheid bestond om een praatje te maken met de klanten en dat hij, als alleenstaande, op verzoek van I. Se. en I. Si. een keertje bij hen thuis werd uitgenodigd. Hij werd heel vriendelijk bejegend door heel de familie en voelde zich er thuis. Hij bood in ruil financiële steun aan de familie op vrijwillige basis. De vrijwilligheid werd stilaan een verplichting en men begon meer en meer geld te vragen, vraag waaraan V. F. voldeed om een deel van de familie te blijven uitmaken. Hij belandde stilaan in een sociaal isolement daar hij ruzie kreeg met zijn broer en zus omwille van de steun aan de familie I.. Hij had inmiddels de code van zijn bankkaart aan de familie gegeven en kende ook de code van de bankkaart van de familie I.. Nadat het sociale isolement volledig was bewerkstelligd werd de druk opgevoerd op V. F. en werd hij aangemoedigd om zijn woning te verkopen en bij de familie in te trekken, waardoor de weerbaarheid van de burgerlijke partij stelselmatig verminderde en zijn financiële situatie steeds slechter werd omdat de familie op zijn naam kredietkaarten aanvraag van winkels en schulden maakte waarvoor hij verantwoordelijk werd gehouden. Door de grote schuldenlast en de schrik om alleen te komen staan zonder iemand bij wie hij terecht kon, indien hij zou protesteren werd zijn situatie steeds schrijnender, situatie die I. Se. en I. Si. maximaal exploiteerden.

Het is duidelijk dat beklaagden I. Se. en I. Si. V. F., een eenzame alleenstaande man zonder kinderen met een vast inkomen, heel bewust hebben gelokt met de bedoeling hem volledig afhankelijk te maken van hen door hem sociaal te isoleren en financieel uit te buiten waardoor hij bijzonder kwetsbaar werd, situatie waarvan ze optimaal misbruik hebben gemaakt.

Voormeld mechanisme van creëren van afhankelijkheid en bewerkstellingen van kwetsbaarheid werd overduidelijk gehanteerd. Het is absoluut niet nodig om een deskundige ter zake aan te stellen, zoals gevraagd door beklaagden, vermits de schrijnende situatie waarin beklaagden het slachtoffer gemanoeuvreerd hebben voor zich spreekt. Het feit dat V. F. werkte bij een reguliere werkgever doet geen afbreuk aan het vaststaande feit dat hij in kwetsbare toestand verkeerde ingevolge de sociale isolatie.

Met betrekking tot de feiten vermeld onder tenlastelegging A

- a) De schuld van beklaagden I. Se. en I. Si. aan de feiten van de tenlastelegging A, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter terzake op folio nr. 10 en 11 en herneemt deze en stelt hierna het volgende:

Beklaagden betwistten dat V. F. een twintigtal diefstallen zou hebben gepleegd door te doen van hen en wijzen op het feit dat er maar 2 processen verbaal werden opgesteld. Uit de verklaring van de verantwoordelijke van het L. - filiaal te (...) blijkt dat zijn collega's V. F. reeds voorheen bij een eerdere poging tot diefstal betrapt hadden en hem toen een waarschuwing hebben gegeven. Het staat derhalve vast dat beklagde meer dan twee keer gestolen heeft.

V. F. verklaarde dat hij van I. Si. bepaalde zaken moest wegsteken als ze samen gingen winkelen. Het lukte en het werd steeds meer omdat hij nooit gepakt werd. Als hij alleen ging, kreeg hij een lijst van wat hij moest meenemen. Als hij dit niet wou deden ze moeilijk. Hij stelt dat I. Si. bleef aandringen om diefstallen te plegen en dat ze zeer goed in het manipuleren is. Hij kon niet nee zeggen wanneer ze op hem inpraatte.

Uit de verklaring van V. F. blijkt dat I. Se. vaak heel kwaad werd op hem.

Beklaagde pleegde de diefstallen onder invloed van I. Se., die vaak boos werd op hem, en onder invloed van I. Si., die hem telkens weer manipuleerde. Zij zorgden voor het onderdak en verkregen de controle over beklagde en zijn financiën.

Daarnaast werd V. F. tegen zijn zin verplicht om meerdere periodes van enkele maanden tijdens de incriminatieperiode de sleutel van de sociale woning die hij dankzij bemiddeling van het CAW kon huren van ABC CVBA, af te geven aan I. Se., zodat deze de studio kon onderverhuren zonder medeweten en toestemming van de verhuurmaatschappij, en tegelijkertijd de huurgelden niet werden betaald omdat alle inkomsten van V. F. onmiddellijk van de rekening werden afgehaald met zijn bankkaart, waarover hij geen beschikking had. Deze feiten maken eveneens een misdrijf uit, dat gepleegd werd middels de controle die I. Se. en I. Si. over V. F. hadden verkregen en waardoor ze hem konden dwingen bij hem in te wonen tijdens deze verhuurperiodes.

De verzwarende omstandigheid van het gebruik van listige kunstgrepen, bedreigingen of dwang komt eveneens bewezen voor gelet op het voormelde.

Alle constitutieve bestanddelen van het sub A aan beklaagden I. Se. en I. Si. ten laste gelegde misdrijf zijn in hun hoofde vervuld. Het staat vast dat ze V. F. controleerden en onderdak boden bij hen met als doel om hem misdrijven te laten plegen.

Er zijn onvoldoende bewijzen in het dossier om de schuld van I. Su. aan de feiten vermeld onder tenlastelegging A bewezen te verklaren, zij had geen controle over beklagde en het is niet aangetoond dat zij beklagde heeft aangespoord om

diefstallen te plegen. Het feit dat er tijdens de diefstallen mogelijks ook goederen voor S. Su. werden gestolen op verzoek van I. Si. doet geen afbreuk aan het voormelde.

Met betrekking tot de feiten vermeld onder tenlastelegging B1

- b) De schuld van beklaagden I. Se. en I. Si. aan de feiten van de tenlastelegging B1, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op folio nr. 11 en 12 onder de hoofding "Tenlastelegging B" met betrekking tot deze twee beklaagden en herneemt deze en stelt hierna het volgende.

Beide beklaagden hadden door hun jarenlange manipulaties de overtuiging teweeggebracht dat ze V. F. als een deel van de familie beschouwden en zo de controle over de financiële middelen van V. F. verkregen omdat de familie toch alles deelt met elkaar. Ze hebben de bankkaart en codes van de bankkaart en kredietkaart van V. F. verkregen door de code van hun bankkaart ook aan hem te geven, waarna ze schulden maakten. Ze hebben hem overtuigd om zijn appartement te verkopen en bij hen in te trekken zodat hij de schulden kon betalen, waarna ze vervolgens op zeer korte tijd het saldo ten bedrage van 47.000 euro van de rekening van V. F. hebben afgehaald en zijn loon volledig opgebruikten voor hun behoeften. Ze hebben onder druk allerlei kredietkaarten op naam van V. F. aangevraagd en maakten zo nieuwe schulden, die V. F. niet kon betalen waardoor hij opnieuw een financiële put creëerde.

V. F. had op het moment dat hij geen werk meer had en het contact door de familie I. was verbroken, gelet op zijn gebrek aan inkomsten, reeds vroeger hulp gezocht. Hij huurde sinds 2015 via het CAW een eigen studio in de (...). Hij werd op 17 maart 2015 toegelaten tot de collectieve schuldenregeling, waarbij een schuldbemiddelaar werd aangesteld en er een voorstel van minnelijke aanzuiveringsregeling werd opgesteld.

Nadat V. F. opnieuw werk had gevonden, haalde de familie I. de contacten met hem weer aan.

De schuldbemiddelaar vermeldt in haar nieuw verzoekschrift ter inleiding van de procedure tot collectieve schuldenregeling d.d. 27 januari 2020 desbetreffend dat de heer V. F. in 2018 onder druk van zijn omgeving, die niet het beste met hem voorhad, afstand heeft gedaan van de collectieve schuldenregeling omdat hij niet vrij over zijn geld kon beschikken en dus niet aan derden kon geven vermits was overeengekomen dat de schuldbemiddelaar het merendeel van de kosten zou betalen en V. F. slechts een beperkt leefgeld voor voeding en kledij in handen kreeg.

Met betrekking tot de feiten vermeld onder tenlastelegging B2

- c) De schuld van beklaagde I. Mu. aan de feiten van de tenlastelegging B2, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het staat vast dat V. F. de aankoop van de iPhone 7 van I. Mu. heeft gefinancierd, dat hij alle

parkeerovertredingen en onmiddellijke inningen betaalde die I. Mu. heeft opgelopen wanneer deze met het voertuig Ford Fiesta, ingeschreven en verzekerd op naam van V. F., reed en dat hij een OMS inzake drugsbezit betaalde met de mededeling I. Mu., wetende dat V. F. niet de keuze had, gelet op zijn emotionele afhankelijkheid van de familie, om zich tegen deze gang van zaken te verzetten.

De stelling van I. Mu. dat hij alles terugbetaalde is gelet op zijn gebrek aan inkomsten volstrekt ongeloofwaardig.

Met betrekking tot de feiten vermeld onder tenlastelegging B3

- d) De schuld van beklaagde I. Su. aan de feiten van de tenlastelegging B3, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Uit camerabeelden blijkt dat S. Su. geld afhaalde met gebruik van de bankkaart van beklaagde, dat ze naar de MC Donalds ging en daar betaalde met de bankkaart van beklaagde, en ging winkelen waarbij de bankkaart van beklaagde gebruikt werd om te betalen, wetende dat V. F. niet de keuze had, gelet op zijn emotionele afhankelijkheid van de familie om zich tegen deze gang van zaken te verzetten.
- e) S. Su. beschikte niet over eigen inkomsten ten tijde van de feiten en kon derhalve evenmin deze uitgaven terugbetalen.

Met betrekking tot de feiten vermeld onder tenlastelegging C

- f) De schuld van beklaagden I. Se. en I. Si. aan de feiten van de tenlastelegging C, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en herneemt deze en stelt hierna het volgende.

De stelling van beklaagden I. Se. en I. Si. dat V. F. enkel tijdens de hete zomermaand augustus 2019 buiten sliep, wordt tegengesproken door V. F., die ter zitting verduidelijkte dat hij vanaf 2017 3 keer zijn studio voor een langere periode moest verlaten omdat I. Se. op het idee was gekomen om zijn studio in de (...) te verhuren waardoor V. F. opnieuw bij de familie I. moest inwonen, waar ondertussen ook de twee vriendinnen van de zonen waren komen inwonen.

Aanvankelijk kon hij in de gang slapen maar sinds de komst van het kleinkind (kind van I. Mu. en zijn inwonende vriendin) in 2018 was er een groot plaatsgebrek en stond de buggy in de gang en moest hij buiten onder het afdak op het terras slapen op een oude matras. Hij verklaarde dat hij in 2019 drie of vier maanden op het terras had geslapen. Hij moest dan ook tijdens de koudere maanden buiten slapen en als het regende mocht hij op de gang slapen, situatie die hij helemaal niet leuk vond. Hij moest zich buiten omkleden en wassen aan het buitenkraantje. Hij moest alleen buiten eten en had een microgolfoventje ter beschikking om zijn eten op te warmen. De burens, die uiteindelijk de kwartieragent aanspraken verklaarden dat deze toestand al zeer lang aan de gang was en hadden medelijden met de man en verklaarden dat hij winter en zomer buiten moest eten, zich wassen, scheren en aankleden. Ze zagen ook dat hij soms geld toegestopt kreeg van een vrouw met lang bruin haar en dat hij dan vertrok met zakken kledij, die hij ging wassen in het

wassalon of boodschappen ging doen.

De verbalisanten stelden het volgende vast bij aantreffen van V. F. op 17 augustus 2019: " V. F. is een man van +/- 1,50 meter groot, tenger gebouwd en oogt zeer hulpbehoevend. V. F. is moeilijk te been en lijkt ons het moeilijk te hebben met fysieke inspanningen. Hij is drager van vuile kledij die veel te groot is. V. F. heeft opvallend vettig haar en een onverzorgd gelaat. V. F. heeft een indringende lichaamsgeur en het is duidelijk dat V. F. zich al enige tijd niet heeft gewassen. V. F. is drager van een hoorapparaat langs beide kanten en we dienen zeer vaak onze conversatie opnieuw te beginnen".

De woning van de familie I. was netjes onderhouden, zoals blijkt uit de foto's in het strafdossier.

De verbalisanten stelden de familie I. in kennis van het feit dat zij V. F. zullen opvangen en verzochten hen om V. F. de woning te laten betreden teneinde zijn persoonlijke spullen te recupereren. Wanneer V. F. de woning betrad deed hij zijn schoenen uit en vroeg hij aan I. Si. of hij de woning mocht betreden. Het viel de verbalisanten op dat hij op zeer onderdanige wijze toestemming vroeg.

De verbalisanten vernamen dat V. F. buiten moest eten op het moment dat er gegeten werd. Zijn enige bezittingen betroffen 1 tas en een plooi bak met kledij die in de afgesloten kelder lagen.

De stelling van beklagden I. Se. en I. Si. dat V. F. goed werd behandeld en aanzien werd als een bompa is volstrekt ongeloofwaardig. De buurvrouwen die de kwartieragent verwittigd hadden uit medelijden dachten dat het om een man van ongeveer 70 jaar ging, terwijl V. F. op dat moment slechts 63 jaar was.

De behandeling van V. F. door de I. Se. en I. Si. is ronduit schandalig en maakt een ernstige aantasting uit van de menselijke waardigheid. Zij hebben van een keurige man die bij de post werkte, en een eigen woning had en jaarlijks op vakantie ging een haveloze totaal onderkomen man gemaakt die alle zelfrespect verloren had en lijdzaam onderging hoe zijn vermogen werd geplunderd en hijzelf als een bedelaar moest vragen om af en toe eens een warme douche te nemen, terwijl hij seizoenenlang buiten moest overleven en zijn studio tegen zijn wil onderverhuurd werd.

Ter zitting ziet de heer V. F. er ondertussen terug gezond uit en terug op kracht gekomen dankzij de opvang en begeleiding geboden door P..

Met betrekking tot de feiten vermeld onder tenlastelegging D

- g) De schuld van beklaagden I. Mu. en I. Ma. aan de feiten van de tenlastelegging D, is bewezen door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op folio nr. 13 en herneemt deze en stelt hierna het volgende.
- h) I. Mu. erkende dat hij tegen zijn buurvrouw heeft gezegd dat zijn kind zonder grootmoeder zat door haar en dat hij boos was omdat ze van alles over zijn privéleven aan het zeggen was tegen een journaliste terwijl ze in de gang stond en hij alles kon horen. Hij verklaarde dat zijn broer I. Ma. mee in de gang is gekomen om hem te kalmeren. Volgens hem heeft hij enkel een draaiende beweging met zijn vinger tegen zijn hoofd gemaakt om te tonen dat ze gek was. I. Mu. wou aanvankelijk niet dat zijn broer een verklaring zou afleggen maar uiteindelijk legde I. Ma. een verklaring af in de zin dat hij volledig naar het relaas van zijn broer I. Mu. verwees.

De verklaringen van beide dames zijn overeenstemmend en zeer geloofwaardig temeer daar I. Mu. erkende dat hij erg boos was op de bovenbuurvrouw op een moment dat zijn beide ouders nog in de gevangenis vertoefden in het kader van de voorlopige hechtenis en een journaliste bij alle burens aanbelde om meer te vernemen over de situatie.

- i) De argumenten in conclusies doen niets af aan hoger vermelde beoordeling.

4.2.2.3 Beoordeling van de strafmaat

- a) De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover door het hof gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

I. Se. en I. Si.

- b) De in hoofde van de beklaagden bewezen verklaarde feiten sub A en B1 zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid Sw. slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.
- c) Beklaagden hadden quasi geen inkomsten uit tewerkstelling doch lieten zich jarenlang onderhouden door de overheid (uitkeringen, kinderbijslag), aangevuld met de inkomsten uit tewerkstelling van V. F., uit de verkoop van de woning van V. F. en uit de verhuur van de studio van V. F.. Daarnaast werden winkeldiefstallen georganiseerd door I. Si. waarbij het risico werd overgedragen op V. F.. De aanvankelijk jonge minderjarige kinderen werden mee betrokken in dit proces van aanhaling van V. F. als familielid door de ouders en waren zich geruime tijd van

geen kwaad bewust, gelet op de opvoeding die ze van hun ouders kregen.

Beklaagden I. Se. en I. Si. hebben V. F. nog verschillende keren gecontacteerd nadat hij door de politie was ondergebracht in veilige omstandigheden met de belofte een grotere woning te zoeken waardoor hij opnieuw bij hen kon intrekken.

- d) De bewezen verklaarde feiten sub C werden met een ander oogmerk gepleegd en dienen derhalve apart bestraft te worden. Los van het feit dat beklaagden zich alle gelden van V. F. hebben toebedeeld, dwongen ze deze man in erbarmelijke omstandigheden te wonen bij hen waarbij zijn waardigheid totaal ontnomen werd en hij onderdanig en dankbaar moest zijn met een bord eten dat hij alleen op het terras moest nuttigen en af en toe een warme douche. Deze handelingen zijn absoluut onduldbaar in onze maatschappij die een georganiseerd sociaal vangnet biedt aan hulpbehoevende mensen en vormen een flagrante schending van de menselijke waardigheid. De wijze waarop zij V. F. behandeld hebben heeft niets te maken met cultuurverschillen daar het respect voor oudere personen in quasi alle culturen ter wereld wordt betoond en aanwezig is. Het gedrag van deze twee ouders duidt op een onduldbaar misprijzen voor het eenzame slachtoffer dat niet kan vergoelikt worden.

Gelet op deze omstandigheden, de bewuste jarenlange manipulaties en het inrieste resultaat daarvan, zijn enkel zeer strenge effectieve straffen passend en geboden voor deze harteloze beklaagden, die hun kinderen op volstrekt ontoelaatbare wijze hebben laten deelnemen aan deze praktijken. Een straf met probatie uitstel is gelet het voormelde een totaal foutief signaal naar deze beklaagden toe en wordt derhalve niet toegekend. Het feit dat beiden nog over een gunstig strafregister beschikken doet geen afbreuk aan het voormelde.

- e) Het bedrag van de hierna bepaalde geldboetes is aangepast aan de ernst van de feiten, het beoogde voordeel en de persoon van de beklaagden. De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de hoogte van de geldboetes.
- f) Ontzetting uit de rechten: beklaagden dienen overeenkomstig de bepalingen van artikel 433 novies§1 SWB ontzet te worden uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het strafwetboek. De periode van ontzetting wordt bepaald op 10 jaar gelet op de ernst en de duurtijd van de feiten en de persoon van beklaagden.

I. Su.

Deze beklaagde is nog zeer jong en heeft de in haar hoofde bewezen verklaarde feiten sub 83 begaan omwille van de wijze waarop ze door haar ouders is grootgebracht. Zij beschikte over een blanco strafregister ten tijde van de feiten. Het hof is van oordeel dat het passend en geboden is een autonome probatiestraf toe te kennen aan deze beklaagde teneinde haar sociale reclassering niet in het gedrang te brengen. De werkpunten betreffen het volgen van een passende opleiding en of het zoeken naar geschikt werk, het leren beheren van een budget en het bijbrengen van de normen en waarden die in onze maatschappij belangrijk zijn.

De vervangende gevangenisstraf staat in verhouding tot de duur van de autonome

probatiestraf.

I. Mu.

- g) De in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde feiten sub 82 en D zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid Sw. slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

Beklaagde bevindt zich in staat van wettelijke herhaling nu hij bij in kracht van gewijsde getreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 21 maart 2016 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een periode van vijf jaar behoudens de periode gelijk aan de reeds ondergane hechtenis wegens mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie van kwetsbare minderjarigen, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld of bedreiging, deel uitmakend van een vereniging, en de thans bewezen verklaarde feiten zich hebben voorgedaan voordat vijf jaar verlopen is sinds het ondergaan van de straf of de verjaring van de straf. Een eensluidend verklaard afschrift met bewijs van kracht van gewijsde van deze beslissing bevindt zich in het strafdossier.

Hij schafte zich op kosten van het slachtoffer een dure smartphone aan, liet de verkeersboetes en de minnelijke schikking wegens een drugsdelict dat hij beging schaamteloos betalen door het slachtoffer en bedreigde zijn 74 jarige bovenbuurvrouw die een journaliste te woord stond.

Gelet op het voormelde is enkel een effectieve bestraffing gepast en geboden teneinde deze beklaagde tot inkeer te laten komen.

- h) Het bedrag van de hierna bepaalde geldboete is aangepast aan de ernst van de feiten, het beoogde voordeel en de persoon van de beklaagde. De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de hoogte van de geldboete.

I. Ma.

- i) Beklaagde I. Ma. heeft nog een blanco strafregister en een jonge leeftijd. Onder invloed van zijn oudere broer heeft hij de 74 jarige boven buurvrouw bedreigd met gebaren, op een moment dat zijn ouders in voorlopige hechtenis vertoefden.
- j) Beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden of een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het strafwetboek. Bovendien schijnt het bewezen verklaarde feit niet van aard dat het moet worden gestraft worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.
- k) Een maatregel van opschorting is gepast en wenselijk met het oog op de reclassering van deze beklaagde in de maatschappij, dit gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde en rekening houdende met de omstandigheden van de

feiten en de persoon van beklaagde. De duur van de opschorting wordt bepaald op 3 jaar. De verleende opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden.

4.2. 3 Beoordeling op burgerlijk gebied

- a) Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.
- b) De rechter stelt onaantastbaar de feiten vast waaruit hij het al dan niet bestaan van een oorzakelijk verband tussen schuld en schade afleidt. In geval van samenlopende fouten, moet de rechter nagaan of er een causaal verband bestaat tussen elke fout en de schade. Hij moet bijgevolg voor elke vastgestelde fout nagaan of die fout, los van de andere, de schade heeft veroorzaakt.

Burgerlijke partij V. F.

Op burgerrechtelijk gebied is het vonnis niet voor kritiek vatbaar wat beklaagden I. Se. en I. Si. betreft.

Er wordt een morele schadevergoeding ten bedrage van 2500 euro gevorderd. Dit bedrag kan het leed dat de burgerlijke partij werd aangedaan en veroorzaakt werd door de jarenlange onmenselijke behandeling door beklaagden I. Se. en I. Si. uiteraard niet vergoeden, doch komt passend en geboden voor.

Materieel wordt er een schadevergoeding ten bedrage van 100.000 euro gevorderd. Dit bedrag werd gedurende een periode van meer dan 10 jaar afhandig gemaakt van de burgerlijke partij, die geen beschikking meer had over zijn inkomsten vermits hij de bankkaart niet meer terugkreeg.

Zo staat het vast dat het restbedrag na de verkoop van zijn appartement ten bedrage van 47.000 euro op zeer korte tijd werd afgehaald door I. Se. en I. Si., dat de thans openstaande schuldenlast in het kader van de collectieve schuldenregeling 56.189,03 euro bedraagt, bedrag dat veroorzaakt werd omdat de burgerlijke partij niet over zijn inkomen kon beschikken, terwijl uit de belastingaangiften blijkt dat hij voldoende inkomsten vergaarde om alle rekeningen te betalen.

De materiële schadevergoeding ten bedrage van 100.000 euro betreft derhalve een

raming die zeker lager is dan de effectief geleden materiële schade van de burgerlijke partij ingevolge de in hoofde van I. Se. en I. Si. bewezen verklaarde feiten sub A en B1.

Het hof is van oordeel dat deze schade niet veroorzaakt werd door beklaagde I. Su. gelet op de vrijspraak inzake tenlastelegging A en het feit dat zij niet verantwoordelijk is voor de situatie van het slachtoffer.

Het behoort verder te worden bevestigd met de enige aanpassing dat de vergoedende interesten, te rekenen aan de wettelijke interestvoet, lopen tot heden en dat de gerechtelijke interesten lopen vanaf heden.

De overige in beroepsconclusies opgeworpen argumentatie doet geen afbreuk aan het voormelde.

Burgerlijke partij P. VZW

Op burgerrechtelijk gebied is het vonnis niet voor kritiek vatbaar wat beklaagden I. Se. en I. Si. betreft.

Het hof is van oordeel dat deze schade niet veroorzaakt werd door beklaagde I. Su. gelet op de vrijspraak inzake tenlastelegging A en het feit dat zij niet verantwoordelijk is voor de toestand van het slachtoffer.

Het behoort verder te worden bevestigd met de enige aanpassing dat de vergoedende interesten, te rekenen aan de wettelijke interestvoet, lopen tot heden en dat de gerechtelijke interesten lopen vanaf heden.

V. F. werd door de VZW P. opgevangen en begeleid ten gevolge van de in hoofde van beklaagden I. Se. en I. Si. bewezen verklaarde feiten. Conform artikel 1 van het Koninklijk besluit van 22 juni 2018 is de vzw gerechtigd om in rechte op te treden overeenkomstig artikel 11§5 van de wet van 13 april 1995 houdende de bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en de mensensmokkel. De VZW heeft personeel moeten inzetten voor de begeleiding en ondersteuning van V. F.. Deze begeleiding en ondersteuning is, gelet op de aanzienlijk verbeterde fysieke en mentale toestand ter zitting van V. F., zeker succesvol geweest. De gevorderde schadevergoeding ten bedrage van 2500 euro komt derhalve gegrond voor.

4.2. 4 Kosten en rechtsplegingsvergoeding

4.2.4.1 Ambtshalve beoordelingen

- a) De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagden dienen thans elk verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van

200,00 euro.

- b) De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij het aan een beklagde ten laste gelegde feit bewezen worden verklaard. De veroordeling tot betaling van de vergoeding wordt beperkt door de relatieve werking van het hoger beroep. Het verbod voor de rechter om de toestand te verzwaren van diegene die alleen hoger beroep instelt, heeft tot gevolg dat deze ambtshalve veroordeling op het enkel hoger beroep van een beklagde niet kan worden verhoogd. Wanneer de schuldvraag enkel ingevolge de grievenopgave van een beklagde voor het hof aanhangig is gemaakt, belet voormeld verbod dat het hof de vergoeding verhoogt. Vermits de eerste rechter geen vergoeding heeft opgelegd, kan het hof dit evenmin doen gelet op het voormelde.
- c) De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklagde door een strafgerecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Het hof neemt evenwel aan dat beklagden juridische tweedelijnsbijstand genieten zodat zij niet verplicht kunnen worden tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro.

4.2. 4.2 Rechtsplegingsvergoeding

- a) De vordering van de burgerlijke partij V. F. betreft in totaliteit een bedrag tot 250.000 euro, zodat inzake rechtsplegingsvergoeding de desbetreffende tarieven van toepassing zijn. Er bestaat aanleiding om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding gelet op de precaire financiële situatie van beklagden I. Se. en I. Si. en het feit dat ze van juridische tweedelijnsbijstand genieten.
- b) Er dient aan de burgerlijke partij V. F. derhalve een rechtsplegingsvergoeding van 1200 euro per aanleg te worden toegekend voor de procedure in beide aanleggen.
- c) De vordering van de burgerlijke partij VZW P. betreft in totaliteit een bedrag tot 5000 euro, zodat inzake rechtsplegingsvergoeding de desbetreffende tarieven van toepassing zijn. Er bestaat aanleiding om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding gelet op de precaire financiële situatie van beklagden I. Se. en I. Si. en het feit dat ze van juridische tweedelijnsbijstand genieten.
- d) Er dient aan de burgerlijke partij VZW P. derhalve een rechtsplegingsvergoeding van 450 euro per aanleg te worden toegekend voor de procedure in beide aanleggen.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 13, 14, 24, 31 tot 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935,

- 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 7, 25, 31, 33, 37 octies, 38, 40, 42, 43, 44, 45, 50, 56, 65, 66, 79, 80, 329, 389,
- 417bis, 417quinquies, 433 quinquies, 433 septies, 433 novies, 442 quater van het Strafwetboek,
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964,
- 1382, 1383 BW.,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1022 Ger.W; wet van 21 april 2007 en K.B. van 26 oktober 2007,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven, **op tegenspraak**.

Verklaart de hoger beroepen van beklaagden I. Se., I. Si., I. Su., I. Mu. en I. Ma. ontvankelijk.

Verklaart de hoger beroepen van het openbaar ministerie tegen voormelde beklaagden ontvankelijk, enkel voor zover dit de beschikkingen op strafrechtelijk gebied betreft. Verklaart het, bij gebrek aan hoedanigheid, niet ontvankelijk voor het overige.

Opnieuw recht doende **met eenparigheid van stemmen** binnen de begrensde omvang van de hoger beroepen zoals bepaald onder randnummer 4.2.1. van dit arrest.

6.1. Op strafrechtelijk gebied

Verklaart beklaagde **I. Su.** niet schuldig aan het haar ten laste gelegde feit sub A. Spreekt deze beklaagde er dienvolgens van vrij en ontslaat haar van elke uit dien hoofde tegen haar ingestelde rechtsvordering.

I. Se.

Verklaart beklaagde **I. Se.** schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A, B1 en C.

Veroordeelt beklaagde **I. Se.** hoofdens de vermengde bewezen verklaarde feiten sub **A en B1** tot een hoofdgevangenisstraf van **5 jaar** en tot een geldboete van 1000 EURO, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 8000 EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 3 MAANDEN.

Ontzet beklaagde **I. Se.** overeenkomstig artikel 433 novies§1 van het strafwetboek voor de

duur van 10 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek, met name van het recht om:

1° Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° Verkozen te worden;

3° Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman (gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige) of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Veroordeelt beklaagde **I. Se.** hoofdens het bewezen verklaarde feit sub C tot een hoofdgevangenisstraf van **2 jaar** en tot een geldboete van 50 EURO, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 400 EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Verplicht beklaagde **I. Se.** tot het betalen van twee maal een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2 maal 200 euro.

I. Si.

Verklaart beklaagde **I. Si.** schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub A, B1 en C.

Veroordeelt beklaagde **I. Si.** hoofdens de vermengde bewezen verklaarde feiten sub **A en B1** tot een hoofdgevangenisstraf van **5 jaar** en tot een geldboete van 1000 EURO, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 8000 EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 3 MAANDEN.

Ontzet beklaagde **I. Si.** overeenkomstig artikel 433 novies§1 van het strafwetboek voor de duur van **10** jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek, met name van het recht om:

1° Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° Verkozen te worden;

3° Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman (gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige) of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;

oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Veroordeelt beklaagde **I. Si.** hoofdens het bewezen verklaarde feit sub C tot een hoofdgevangenisstraf van **2 jaar** en tot een geldboete van 50 EURO, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 400 EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Verplicht beklaagde **I. Si.** tot het betalen van twee maal een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2 maal 200 euro.

I. Su.

Verklaart beklaagde **I. Su.** schuldig aan het haar ten laste gelegde feit sub B3.

Veroordeelt beklaagde **I. Su.** hoofdens het bewezen verklaarde feit sub B3 tot een autonome probatiestraf voor een duur van 2 jaar of een vervangende gevangenisstraf van 10 maanden.

Verplicht beklaagde **I. Su.** tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

I. Mu.

Verklaart beklaagde **I. Mu.** schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub B2 en D.

Stelt de staat van wettelijke herhaling vast in hoofde van I. Mu..

Veroordeelt beklaagde **I. Mu.** hoofdens de vermengde bewezen verklaarde feiten sub **B2 en D** tot een hoofdgevangenisstraf van **30 maanden** en tot een geldboete van **1000 EURO**, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 8000 EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 3 MAANDEN.

Verplicht beklaagde **I. Mu.** tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- OS (...) (post 2) : gsm-toestel iPhone met toewijzing aan de burgerlijke partij V. F.

I. Ma.

Verklaart beklaagde **I. Ma.** schuldig aan het hem ten laste gelegde feit sub D.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde I. Ma., dit gedurende een termijn van 3 jaar vanaf heden.

Veroordeelt beklaagden I. Se., I. Si., I. Su., I. Mu. en I. Ma. solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, begroot in totaal op 769,06 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans bewezen verklaarde feiten.

6.2. Op burgerrechtelijk gebied

Burgerlijke partij V. F..

Verklaart het hoger beroep van I. Su. gegrond.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ongegrond opzichtsens I. Su. gelet op de vrijspraak met betrekking tot de tenlastelegging A.

Verklaart het hoger beroep van beklaagden I. Se. en I. Si. ongegrond.

Veroordeelt beklaagden I. Se. en I. Si. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij V. F. van een bedrag van 102.500 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 19 augustus 2019 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten.

Veroordeelt beklaagden I. Se. en I. Si. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij V. F. van een rechtsplegingsvergoeding van 1200 euro in eerste aanleg en in graad van beroep.

Veroordeelt beklaagden I. Se. en I. Si. solidair tot de kosten van de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 26,10 euro.

Burgerlijke partij VZW P.

Verklaart het hoger beroep van I. Su. gegrond.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ongegrond opzichtsens I. Su. gelet op de vrijspraak met betrekking tot de tenlastelegging A.

Verklaart het hoger beroep van beklaagden I. Se. en I. Si. ongegrond.

Veroordeelt beklaagden I. Se. en I. Si. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij VZW P. van een bedrag van 2500 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 19 augustus 2019 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten.

Veroordeelt beklaagden I. Se. en I. Si. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij VZW P. van een rechtsplegingsvergoeding van 450 euro in eerste aanleg en in graad van beroep.

Veroordeelt beklaagden I. Se. en I. Si. solidair tot de kosten van de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 29,08 euro.

Wijst het meer- en/of andersgevorderde af als ongegrond.

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, **kamer C6**, samengesteld uit :

N. V., Raadsheer d.d. Voorzitter,
V. R., Raadsheer, Plaatsvervangend Raadsheer,
W. R., Plaatsvervangend Raadsheer

die aan de beraadslaging hebben deelgenomen

en in openbare terechtzitting van **ZEVENENTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN TWINTIG**

uitgesproken door Raadsheer d.d. Voorzitter N. V.
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het proces-
verbaal van de terechtzitting
met bijstand van griffier C. V. G..